

H O T Ă R Ă R E

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

05 mai 2017

mun. Chișinău

Nr. 28/4

În componență:

Președintele ședinței Valeriu Doagă

Membrii Colegiului
Elena Covalenco
Anatolie Galben
Olesea Plotnic
Maria Orlov
Veronica Mocanu
Liliana Țurcan

examinând, în ședință publică, procedura disciplinară intentată în privința judecătorului Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu,-

C O N S T A T Ă :

Conținutul sesizării:

La 04.08.2016 la Inspekția Judiciară de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea procurorului, șef al secției asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, Alexandru Gladco, privind dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu, exprimate prin emiterea încheierii din 11.01.2016 de respingere a demersului procurorului în Procuratura Generală de prelungire a măsurii preventive – arestul preventiv în privința lui Kutsal Muhammet.

Procurorul a expus dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu menționând că în gestiunea Secției asistența juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale se află procedura pornită în conformitate cu prevederile art. 547 alin.(2) Cod de Procedură penală, privind aplicarea și prelungirea măsurii preventive în vederea extrădării autorităților competente ale Republicii Turcia a lui Kutsal Muhammed Emin, anunțat în căutare internațională de către autoritățile competente ale Republicii Turcia în vederea executării sentinței nr.2009/33, 2010/106 din 19.03.2015 emisă de Curtea Penală Superioară din Istanbul, Turcia, prin care numitul a fost condamnat la 10 ani și 5 luni privațiune de libertate, pentru comiterea infracțiunilor de creare a unei organizații criminale și impunerea la muncă forțată, infracțiuni prevăzute de art. 53/1-2-3, 58/9, 62, 117/1 și 220/2 din Codul Penal al Republicii Turcia.

Prin încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 27.12.2015 s-a dispus aplicarea măsurii preventive sub formă de arest și emiterea mandatului de arest pe numele lui Kutsal Muhammed Emin, pe un termen de 18 zile, până la 11.01.2016, ora 13:05, încheiere care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.01.2016.

Procuratura Generală a Republicii Moldova a informat organele competente ale Republicii Turcia despre reținerea și arestarea lui Kutsal Muhammed Emin, solicitând expedierea demersului oficial și actele necesare pentru extrădarea acestuia.

Ca răspuns autoritățile competente ale Republicii Turcia și anume, Ambasada Republicii Turcia în Republica Moldova, au solicitat prelungirea arestării acestuia, confirmând transmiterea demersului de extrădare în termenul de 40 de zile.

În vederea onorării obligațiilor Republicii Moldova ce reies din prevederile art. 16 din Convenția Europeană de Extrădare din 13.12.1957, în conformitate cu prevederile art. 547 alin.(3) Cod procedură penală, la 05.01.2016, procurorul responsabil de caz, a înaintat Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău demersul de prelungire a duratei arestului preventiv în vederea extrădării în privința lui Kutsal Muhammed Emin, pe un termen de 22 de zile.

La 11.01.2016, judecătorul Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu desemnat pentru exercitarea atribuțiilor judecătorului de instrucție, a respins demersul menționat, înlocuind măsura preventivă sub formă de arest cu arestul la domiciliu, pe un termen de 22 de zile, cu

executarea ei în apartamentul 58 din mun. Chișinău, str. Ismail, 88. Încheierea din 11 ianuarie 2016 a fost atacată de Procuratura Generală cu recurs la Curtea de Apel Chișinău.

Pe data de 13.01.2016, prin raportul locotenentului de poliție a Sectorului de Poliție nr.4 a IP Centru, Doroș Anatolie, Procuratura Generală a fost informată despre lipsa lui Kutsai Muhammet Emin în apartamentul unde trebuia să execute măsura preventivă aplicată. Numitul neavând permisiunea de a părăsi apartamentul, s-a eschivat de la procedura de extrădare, respectiv și de la executarea sentinței emise de autoritățile judiciare competente ale Republicii Turcia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.01.2016, recursul procurorului a fost admis, cu casarea încheierii din 11.01.2016, fiind prelungită durata măsurii preventive arestarea preventive pe un termen de 22 zile.

Prin prisma deciziei Curții Apel Chișinău, și concluziilor personale, procurorul a menționat că judecătorul de instrucție a Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu a adoptat o încheiere contrară normelor imperative ale legislației, ce s-a soldat cu eschivarea persoanei de la procedura de extrădare și executare a sentinței emise de organele judiciare competente ale Republicii Turcia.

Drept urmare, organele judiciare ale Republicii Moldova nu și-au respectat angajamentele ca stat - parte la Convenția Europeană de extrădare, din 13.12.1957, semnată la Strasbourg, fapt care afectează legalitatea și ordinea de drept în stat, imaginea justiției în general, precum și imaginea statului pe plan regional cât și internațional.

Prin prisma celor expuse supra, procurorul consideră că la adoptarea încheierii din 11.01.2016, judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu, a comis abateri de la normele imperative prevăzute de art. 544 alin. (1), 547 alin.(1/1) și art. 547 alin.(2) din Codul de procedură penală, precum și a jurisprudenței în materia Curții Europene a Drepturilor omului inclusiv a practicii Curții Supreme de Justiție (pct. 11 și 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației ce reglementează extrădarea nr.3 din 28.05.2012).

La fel, autorul sesizării consideră că prin acțiunile sale, judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu, a comis abaterile disciplinare, prevăzute de art. 4 alin.(l) lit. b), c) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului: aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme; acțiunile judecătorului în procesul de înlăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente; încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

Constatările Inspecției judiciare.

La 08 august 2016, Inspecția judiciară a întocmit decizia cu privire la respingerea sesizării în conținutul căruia a indicat că faptele expuse prin dezacordul cu soluția adoptată, nu întrunesc condițiile și nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, de aceea sesizarea este vădit neîntemeiată.

Decizia cu privire la respingerea sesizării din 08 august 2016 a fost prezentată Completului de admisibilitate pentru examinare conform competenței.

Constatările Completului de admisibilitate.

Prin hotărârea Completului de admisibilitate din 24 martie 2017, a fost declarată admisibilă sesizarea depusă de procurorul, șef al secției asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, Alexandru Gladco, privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu cu transmiterea cauzei disciplinare pentru examinare în ședința plenului Colegiului disciplinar.

Completul de admisibilitate a considerat că există o bănuială rezonabilă că de judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu a fost comisă o abatere disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b), i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Poziția judecătorului Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu referitor la sesizarea depusă de procurorul, șef al secției asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, Alexandru Gladco.

Reieșind din nota informativă parvenită în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu cu referire la faptele invocate în sesizare a explicat că, din sesizare îi este imputată comiterea abaterii disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. “b” și „i” din Legea nr. 178 și anume:

aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme:

încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Astfel, fapta imputată cu titlu de abatere disciplinară, reprezintă aplicarea legislației contrar practicii judiciare uniforme și încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, întemeiată în exclusivitate pe anularea în ordine de recurs a încheierii de către Curtea de Apel Chișinău în calitate de instanță de recurs, decizia din 19.01.2016, precum și omisiunea IP MAI al RM de a asigura executarea conformă a măsurii preventive arestul la domiciliu de către Kutsal Muhammet. Or, ineficiența autorităților polițienești este pusă în sarcina sistemului judecătoresc aceasta urmând a fi compensată din contul drepturilor și libertăților persoane, în fraudă principiului legalității.

Prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în mod expres arată că anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspunderea disciplinară în condițiile Legii 178, dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat lege intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave. Or, în speță, existența „rea-voinței” și „aplicarea legislației din neglijență gravă”, în calitate de condiții legale, sine qua non al declanșării răspunderii disciplinare împotriva judecătorului în cazul anulării unei încheieri judecătorești în ordine de recurs, nu a fost probată de către autorul sesizării și/sau menționată în justificarea temeiniciei sesizării, acesta făcând referire în exclusivitate la decizia instanței de recurs – în calitate de motiv în sine pentru declanșarea procedurii disciplinare împotriva judecătorului încheierea căruia a fost anulată în ordine de recurs.

Mai mult decât atât, în acest sens, necesită a fi reținut faptul că potrivit opiniei Comisiei de la Veneția imunitatea funcțională de care dispune în calitate de judecător investit cu examinarea demersului procurorului privind prelungirea măsurii preventive arestului, în legătură cu respingerea căruia, procurorul Al. Gladco îi pretinde răspunderea disciplinară, este parte integrantă a conceptului independentei judecătorești (§9 opinia nr. 880/2017 CDL-AD(2017)002. Or, imunitatea funcțională îi servește pentru a putea decide cazurile fără să-i fie teamă de răspundere, inclusiv disciplinară și de a-l proteja împotriva influențelor externe (§10-12 Idem, §47 din hot. CC din 28.03.2017, sesizarea nr. 155g/2016), inclusiv „răzbunarea” procuraturii în legătură cu refuzul judecătorului de a-i satisface necondiționat demersul.

În acest sens, potrivit pct. 41 a opiniei Comisiei de la Veneția, § 67 hot. CC din 28.03.2017, judecătorii nu trebuie să fie atrași la răspundere pentru erorile judiciare care nu implică rea-credința diferențele în modul de interpretare a legii, remediul pentru astfel de erori fiind procedura de atac.

Or, potrivit hotărârii Curții Constituționale, simpla interpretare a legii, stabilire a faptelor sau aprecierea probelor de către judecători pentru soluționarea cauzei, nu trebuie să genereze răspunderea civilă, penală sau disciplinară.

Potrivit pct. 42-45 a avizului Comisiei, „pentru ca un judecător să fie personal responsabil pentru deciziile sale nu este suficient să se facă referire la faptul ca deciziile sale au fost casate de către o instanță superioară” . Or, „casarea deciziei unui judecător de instanța superioară, nu înseamnă că acel judecător nu a acționat într-un mod competent sau profesionist” .

Astfel, în circumstanțele speței, acuzațiile aduse de procuror privind adoptarea unei încheieri contrar prevederilor imperative ale legii, se întemeiază pe decizia Curții de Apel Chișinău din 19.01.2016. Or, potrivit opiniei Comisiei de la Veneția, folosirea faptului că încheierea unei instanțe inferioare a fost anulată de către o instanță superioară, ca motiv în sine pentru determinarea ilegalității acestei decizii nu corespunde standardelor europene. Or, judecătorii pot fi trași la răspundere disciplinară pentru soluțiile lor doar în cazul în care vinovăția individuală este dovedită și eroarea se datorează intenției sau neglijenței grave, neglijența ordinară fiind insuficientă pentru atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, hotărârii Curții Constituționale din 28.03.2017, § 68.

Procurorul nu a justificat și nici nu a invocat existența neglijenței grave sau rea-intenției, limitându-se la concluziile instanței de recurs, în calitate de fapt constat al culpabilității judecătorului de pronunțarea unei soluții judiciare „ilegale” sau „neîntemeiate” .

În circumstanțele speței, pledează pentru inadmisibilitatea acuzațiilor aduse de procuror privind adoptarea unei încheieri contrar normelor imperative ale legislației, în temeiul deciziei instanței superioare - Curtea de Apel Chișinău.

Lipsa intenției sau rea-voința la aplicarea legislație contrar practicii judiciare în calitate de condiție constituțională a răspunderii disciplinare.

Potrivit, jurisprudenței Curții Constituționale, § 71 idem, „în general, judecătorul nu ar trebui să se limiteze doar la aplicarea jurisprudenței existente. Esența funcției sale constă în interpretarea reglementărilor legale în mod independent. Uneori, judecătorii sunt obligați să aplice și să interpreteze legislația contrar „practicii judiciare naționale uniforme”, când circumstanțele particulare ale speței o cer”.

Interpretarea legii, pe care o poate face un judecător și care poate să nu fie conformă cu jurisprudența consacrată, nu trebuie să devină, în sine, un motiv pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția cazului în care această interpretare se face cu rea-credință, cu intenția de a obține un beneficiu sau de a prejudicia o parte la proces sau ca urmare a unei neglijențe grave. Chiar dacă judecătorii din instanțele inferioare trebuie, în general, să se ghideze de jurisprudența existentă, acestora nu ar trebui să le fie interzis să o conteste, în cazul în care, în opinia lor, ei consideră că acest lucru este corect. Această idee este împărtășită de către Comisia de la Veneția în opinia sa Amicus Curiae (CDL-AD(2017)002).

Comisia de la Veneția a afirmat că este posibilă constatarea lipsei de profesionalism a judecătorului numai în caz de manifestare insistentă a unei rezistențe împotriva unei practici consolidate, care să determine în mod repetat soluții distincte în cazurile în privința cărora există deja o jurisprudență clară și bine stabilită (Avizul cu privire la actele normative și răspunderea disciplinară și evaluarea judecătorilor din „Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei” (2015)).

În speță, procurorul nu a indicat o practică judiciară consolidată, care impune instanțele de judecată – judecătorii de instrucție, de a admite prelungirea mandatelor de arest în privința persoanelor extrădarea cărora se solicită, fără o apreciere proprie a circumstanțelor de fapt sau în lipsa unei analize a temeiniciei demersului procurorului. Or, aprecierea probelor, stabilirea faptelor de către judecător pentru soluționarea unei speței, nu trebuie să genereze răspunderea disciplinară a judecătorului, §68 hotărârii Curții Constituționale idem.

Mai mult decât atât, potrivit practicii judiciare invocate de către procurorul, hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 28.05.2012, la examinarea demersului privind prelungirea arestului preventiv în vederea extrădării, prevederile art. 308 CPP sunt aplicabile, pct. 11. Or, justificarea temeiurilor arestării ține de obligația procedurală a procurorului, judecătorului revenindu-i sarcina exercitării unui „veritabil” control de legalitate a necesității și admisibilității aplicării măsurilor preventive solicitate de procuror.

Potrivit demersului, procurorului Roman Nogai, ultimul a invocat doar temeiurile arestării așa cum sunt indicate de lege și nu a justificat întrunirea acestora în speța data. Or, judecătorul de instrucție nu este în drept de a justifica ex officio temeinicia demersului procurorului în vederea prelungirii arestului sau argumenta în locul procurorului necesitatea aplicării măsurii preventive, reținând faptul că Kutsai Muhammet Emin a fost reținut la intrare în țară prin punctul de trecere a frontierei de stat, a fost deposedat de pașaportul de care a făcut uz la intrare în țară și în acest sens riscurile eschivării nu au fost motivate de procurorul care a solicitat prelungirea termenului de arestare preventivă.

Astfel, în circumstanțele speței, rea-voința sau neglijența gravă a judecătorului nu a fost justificată de procuror în sensul admisibilității pretinderii răspunderii disciplinare a judecătorului în legătură cu refuzul prelungirii mandatului de arest solicitat, în conformitate cu exigențele constituționale și standardelor internaționale în domeniul justiției. Or, potrivit materialelor dosarului și anume demersul procurorului Roman Nogai, judecătorului îi este pretinsă răspunderea disciplinară, în legătură cu faptul ca ultimul în calitate de judecător de instrucție nu a acceptat prelungirea arestului preventiv în vederea extrădării în temeiul simplului fapt de solicitare de către procuror a aplicării măsurii preventive.

În acest sens, necesită a fi reținut faptul că procurorul Alexandru Gladco își întemeiază acuzațiile sale, făcând abstracție de legea procesual penal în temeiul căreia a acționat procurorul Roman Nogai și anume prevederile art. 547 alin. (2), alin. (3) CPP, potrivit cărora, „mandatul de arestare poate fi prelungit”, practica judiciară pe care a invocat-o, pct. 16 și rolul judecătorului de instrucție în cadrul procedurii de examinare a demersurilor privind aplicarea măsurii preventive arestul în sensul definit

de Curtea Constituțională, § 47, 49-53, 56, 63, 68 Idem), de o manieră independentă, pe baza propriei aprecieri a faptelor în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni sau amenințări și nu cel de „executor al cerințele procurorului”.

În speță, calitate de normă imperativă care i se pretinde judecătorului a fi încălcat în procesul de examinare a demersului procurorului R. Nogai privind prelungirea duratei arestului preventiv în scopul extrădării, constituie o condiție sine qua non pentru atragerea la răspundere disciplinară în temeiul art. 4 alin. (1), lit. „i” din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Procurorul Al. Gladco, acuză judecătorul de încălcarea prevederilor art. 544 alin.(1); 547 alin. (1¹) și art. 547 alin. 2 CPP.

La art. 544 alin. (1) CPP, sunt instituite temeiurile extrădării.

La art. 547 (alin.1¹) CPP, sunt prevăzute condițiile de înlocuire a arestului preventiv aplicat persoanei extrădabile, care prevede în mod expres posibilitatea înlocuirii măsurii preventive arestul.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 547 alin. (2) CPP care se aplică în coroborare cu prevederile alin. (3) art. 547 CPP, mandatul de arestare poate fi prelungit până la 40 de zile cu posibilitatea punerii în libertate provizorie a persoanei. Or, toate prevederile legale menționate supra, acordă dreptul judecătorului de a aplica cu ocazia examinării demersului de prelungire a mandatului de arest pentru o perioadă mai mare de 18 zile și alte măsuri preventive în privința persoanei extrădabile, decât cea solicitată de procuror, motiv din care caracterul imperativ al normei în sensul obligației judecătorului de a prelungi mandatul de arestare preventivă în scopul extrădării până la 40 de zile este exclus.

Aprecierea circumstanțelor concrete ale speței într-un anumit mod, nu este reglementat în mod imperativ de legea procesual penală. Or, prelungirea măsurii preventive arestul, până la 40 de zile, la cererea procurorului nu este reglementată în mod imperativ, lipsind judecătorul de dreptul de a dispune aplicarea și altor măsuri preventive, așa cum eronat este înțeleasă de procurorul Alexandru Gladco.

Din considerente expuse supra, acuzațiile de comitere a abaterii disciplinare prevăzute la art. 4 alin. 1 lit. „i” din Legea nr. 178, sunt vădit neîntemeiate. Or, „dezamăgirea” procurorului tine în esență de modul de apreciere a probelor.

La fel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită pentru a soluționa cauzele în mod imparțial, potrivit convingerilor lor și propriului mod de interpretare a faptelor, precum și în conformitate cu prevederile legale în vigoare (§ 100 hot. CC nr. 21 din 22.07.2016). Or, independența judiciarului impune ca judecătorii să fie apărați de influențe exterioare de către celelalte puteri ale statului și ca fiecare judecător în parte să aibă libertatea profesională de a interpreta legea, de a stabili faptele și de a cântări probele în cazuri particulare. În acest sens, deciziile eronate trebuie contestate prin intermediul căilor de atac, nu prin tragerea la răspundere individuală a judecătorului, vezi opinia Comisiei de la Veneția, nr. 847/2016 din 13 iunie 2016, §14, hot. CC nr. 23 din 25.07.2016, §60-66.

Independența judiciară, înseamnă nu numai independența puterii judecătorești în ansamblu său față de celelalte puteri ale statului, dar privește și aspectul „intern”. În acest sens, judecătorul în soluționarea unei cauze, trebuie să fie independent și față de ceilalți judecători, și față de celelalte instanțe cum sunt instanțele de apel sau recurs, (§103 hot CC nr. 21 din 22.07.2016).

În speță, potrivit poziției Procuraturii Generale, expuse de procurorul Al. Gladco, ultimul de fapt contestă modul de apreciere de către judecător a probelor și constarea circumstanțelor de fapt reținute în justificare încheierii sale și anume deținerea de către Kutsal Muhammet a locului permanent de trai, modul de motivarea a încheierii și anume reținerea unor circumstanțe pe care procurorul le consideră că nu sunt pertinente, suficientă temeiurilor pentru prelungirea arestului preventiv. Or, dezacordul procuraturii cu încheierea judecătorului de instrucție urmează a fi examinată în cadrul procedurii de recurs și nu de către Colegiul Disciplinar în cadrul procedurii disciplinare.

Acuzațiile privind neonorarea de către organele judiciare ale Republicii Moldova a angajamentelor internaționale, de extrădare a lui Kutsal Muhammed, în legătură cu evadarea acestuia de sub supravegherea Inspectoratului de Poliție, din vina judecătorului, nu pot constitui obiect de examinare în cadrul prezentei proceduri, din motivul lipsei justificării temeiului legal de răspundere a judecătorului pentru omisiunile Inspectoratului de poliție și/sau diligența procurorului privind justificarea în modul stabilit de lege a iminenței riscurilor invocate în calitate de temei a solicitării de prelungire a măsurii preventive. Or, existența unei legături de cauzalitate nu a fost justificată de către

procurorul Alexandru Gladco în raport cu diligența necesară executării încheierii judecătorești, pretinsă a fi ilegală.

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu în ședința Colegiului disciplinar din 05.05.2017, nu s-a prezentat dar a solicitat examinarea plângerii în lipsa sa cu susținerea integrală a notei explicative depuse în temeiul sesizării procurorul, șef al secției asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, Alexandru Gladco și a solicitat încetarea procedurii disciplinare pe motiv că nu a fost comisă abaterea disciplinară.

Avocatul Nicolae Leșan în interesele Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu, în ședința Colegiului disciplinar din 05.05.2017 a solicitat respingerea sesizării depuse de procurorul, șef al secției asistență juridică internațională și integrare europeană a Procuraturii Generale, Alexandru Gladco cu încetarea procedurii disciplinare pe motiv că nu a fost comisă abaterea disciplinară.

Inspectorul-judecător Nicolae Clima a susținut Decizia Inspecției judiciare cu privire la respingerea sesizării din 08 august 2016.

Constatările plenului Colegiului disciplinar:

Analizând temeiurile invocate în sesizare, Decizia cu privire la respingerea sesizării din 08 august 2016, hotărârea Completului de admisibilitate din 24 martie 2017, nota informativă a judecătorului, precum și materialele administrate, plenul Colegiului disciplinar ajunge la concluzia de a înceta procedura disciplinară inițiată în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu, din următoarele considerente.

Astfel, potrivit materialelor prezentate s-a constatat că, prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27.12.2015 s-a dispus aplicarea măsurii preventive sub formă de arest și emiterea mandatului de arest pe numele lui Kutsal Muhammet Emin, pe un termen de 18 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11.01.2016 s-a respins demersul procurorului privind prelungirea duratei termenului arestării preventive lui Kutsal Muhammet Emin, fiind înlocuită măsura preventivă sub formă de arest cu arestul la domiciliu, pe un termen de 22 de zile, cu executarea ei în apartamentul 58 din mun. Chișinău, str. Ismail, 88.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.01.2016, s-a casat încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11.01.2016, fiind prelungită durata măsurii preventive-arestarea preventivă pe un termen de 22 zile.

În conformitate cu prevederile art.36 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul disciplinar poate hotărî încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Plenul Colegiului disciplinar reiterează că, potrivit hotărârii Completului de admisibilitate, motivele invocate de autorul sesizării, în esență indică normele imperative ale legislației presupuse a fi încălcate de către judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu, fiind prezumată abaterea disciplinară, prevăzută în art.4 alin.(1) lit. b), i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul Colegiului disciplinar menționează că, cauza disciplinară intentată în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu urmează a fi examinată în limitele hotărârii Completului de admisibilitate din 24 martie 2017, prin care s-a constatat existența unor temeiuri rezonabile privind comiterea de către judecătorul vizat a abaterii disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit. b), i) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor - aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme; încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Dispoziția art. 4, alin. (1), lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, arată că constituie abatere disciplinară aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme.

Plenul Colegiului menționează că în acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu lipsește latura obiectivă a acestei abateri disciplinare și anume aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință a legislației contrar practicii judiciare uniforme sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme.

La fel, Plenul Colegiului reiterează lipsa abaterii disciplinare menționate la art. 4, alin. (1), lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Astfel, simplul fapt că instanța ierarhic superioară a casat încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 11.01.2016, fiind prelungită durata măsurii preventive-arestarea preventivă pe un termen de 22 zile nu fac sub nici o formă dovada încălcării normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

La acest capitol, Plenul Colegiului notează că, potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se înfăptuiește prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Potrivit art.114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

La acest capitol, se reține și pct.31 din Hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012, unde Curtea a notat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte. Independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în înfăptuirea justiției, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, Curtea a menționat că doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Cele menționate se regăsesc și în Recomandarea CM/Rec (2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilități.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată numai de către instanța ierarhic superioară.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare de către procuror referitor la ilegalitatea hotărârilor judecătorești pronunțate de către judecătorul vizat, nu sunt bazate pe o hotărâre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul la emiterea încheierii date a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația procesual penală și că

încheierea pronunțată în cauză este vădit ilegală, după cum susține autorul sesizării.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele constatate, plenul Colegiului disciplinar conchide că procedura disciplinară intentată în privința judecătorului Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani), Mihail Diaconu urmează a fi încetată, pe motiv că nu a fost comisă abaterea disciplinară.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art.36 alin.(1) lit.c), art.39 alin.(1) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, plenul Colegiul disciplinar,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se încetează procedura disciplinară intentată în privința judecătorului Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) Mihail Diaconu, pe motiv că nu a fost comisă abaterea disciplinară.

Hotărârea poate fi atacată în Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii motivate.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Membrii Colegiului

Elena Covalenco

Anatolie Galben

Olesea Plotnic

Maria Orlov

Veronica Mocanu

Liliana Țurcan